

Nem minden megpróbáltatás egy vizsga

David Wilkerson October 17, 2005

Isten nem élvezettel teszi ki gyermekeit a megpróbáltatásoknak. A biblia azt mondja, hogy Krisztus együtt érez velünk, amikor nehézségeken megyünk át, "megindulva gyarlóságainkon". Krisztus azt mondja az Egyháznak, "Tudom a te dolgaidat és nyomorúságodat és szegénységedet..." (Jelenések 2: 9) Lényegében ezt mondja, "Jól tudom min mész keresztül. Te talán nem érted ezt, de én jól ismerem bajodat."

Lényeges, hogy megértsük ezt az alapvető igazságot; az Úr igenis próbára teszi az övéit. Az Ige ezt mondja (Zsolt. 66: 10) "Megpróbáltál minket, oh Isten, amint tisztítják az ezüstöt". "a ti kipróbált hitetek, sokkal becsesebb a veszendő, de tűz által kipróbált aranyról..." (1 Péter 1: 7). "Az Úr az igazat megpróbálja..." (Zsolt 11: 5)

Igen, mindazok, akik Krisztust követik bajokon fognak átmenni. A Zsoltár-író mondja, "Sok baja van az igaznak, de valamennyiből kimenti az Úr." (Zsolt. 34: 20). Pál pedig arról beszél, hogy "Mert sok szorongatás és szívbeli háborgás közül írtam nektek, sok könnyhullatással." (2 Korinthus 2: 4) és a Zsidókhoz írt levél pedig azokról a szentekről ír, akik "nélkülözve, nyomorgatva, gyötörtetve" és "sok szenvedéssel telt küzdelmet állottatok ki." (Zsidókhoz írt levél 11: 37, 10: 32)

A tény az, hogy a biblia nagyon sokat beszél a hívők életében lévő megpróbáltatásokról és bajokról. A zsoltáros szerint, "Mert betelt a lelkem nyomorúságokkal és életem a Seolig jutott." (Zsolt. 88: 4) Hasonlóan írt Dávid is "a sok baj és nyomorúság" elviseléséről. (71: 20) Nem tudok megnevezni egyetlen egy Jézus-követőt sem, aki ne szenvedett volna hasonlóan ezekhez az igékhez: megpróbáltatásokat, csapásokat, bajokat, lesújtottságot, vagy éppen aggódásokat. Dáviddal együtt mondhatom, "Elviseltem nagy és fájdalmas bajokat és próbákat", és jól tudom, hogy sokan, akik olvassák ezt a prédikációt, talán ezt mondhatják, "Ez körülbelül összegzi az életemet. Most fájdalmas megpróbáltatásokkal és bajokkal állok szemben."

Ezért, minden kereszténynek tudnia kell, és el kell fogadnia azt, hogy Istennek célja van a szenvedésünkkel. Nincs olyan próba, amiről Ő nem tud, vagy amit Ő nem enged meg, és mindezekkel pedig az a célja, hogy megingathatatlan hitet képezzen bennünk. Péter írja, "Hogy a ti kipróbált hitetek, ami sokkal becsesebb a veszendő, de tűz által kipróbált aranyról, dicsőretre, tisztességre és dicsőségre méltónak találtassék a Jézus Krisztus megjelenésekor." (1 Péter 1: 7). Péter az ilyen gyakorlatokat tüzes megpróbáltatásoknak nevezi. (Lásd 1 Péter 4: 12).

Pál arról tett bizonyosságot, hogy befejezte a "futást" és legyőzte a hitét sújtó megpróbáltatásokat. Ezt írja, "Ama nemes harcot megharcoltam, futásomat elvégeztem, a hitet megtartottam." (2 Tim. 4: 7) Pál jól tudta, hogy sok szenvedés várja még, de őszintén vallotta: "Még nem értem el arra a helyre ahol Krisztus terve szerint lennem kell, nem váltam még tökéletessé, de ami hitemet és bizodalmasomat illeti a megpróbáltatásokon keresztül, jól tudom kiben hiszek és ki győzött meg magának. Amikor az ellenség árvízkiént zuhan rám, akkor Isten fogja felemelni ellenük zászlóját felettem, és mindezt a "nyomor kemencéjében" tanultam meg".

Egyet értek Pál véleményével. Az utóbbi években Isten kegyelme által, a Szent Lélek segítségével számos megpróbáltatáson mentem keresztül; a legnehezebb talán a tizenkét éves unokámnak, Tiffany-nak halála volt. Az Úr erőt és hitet adott ebben a gyötrelmes megpróbáltatásban, és kiemelkedtem belőle mondván, "Tudom, hogy kiben hiszek, és kinek van terve számomra. Az Úr cél nélkül nem engedne meg egy ilyen mély fájdalmat

számomra és családom számára. Oh, Uram; mindezt hittel nyújtom át neked."

Csak gondolj saját jelenlegi megpróbáltatásodra! Volt benned kétely, félelem vagy harag amint áthaladtál azon? Hibáztattad Istent, amiért túlzottan vagy szükségtelenül terhelt meg? Talán azt gondoltad, hogy elegend van és kész voltál feladni a harcot, mondván, "Hittel imádkoztam, olvastam a bibliát, jártam a gyülekezetbe, de semmi sem munkálódik ki, miért?"

Vagy még mindig képes vagy felnézni az égre és ezt mondani, "Tudom, hogy az Úr jó és bízni fogok benne mindezekben. Nem fogok hitetlenségben élni. Isten ki fog ebből is vinni az Ő dicsőségére." Ha ez téged ábrázol akkor hited elviselte a tüzet, de ha nem, akkor azt kérdezem: mennyi megpróbáltatáson át kell szenvedned, míg végre ezt tudod mondani, "Hitem felül kerekedett"?

A próba célja nem mindig az, hogy Isten kipróbálja minket.

Az igazság az, hogy megpróbáltatásaink nem minden esetben a hitünk próbáit jelentik. Gyakran Istennek valami mást célja van szenvedésünk idején. Minél közelebb járunk Krisztussal, annál mélyebb lesz a megpróbáltatás, ilyenkor nem hitünkön dolgozik, hanem valami mást akar elérni.

Ne érts félre: amint a hitünk meginog, a hit próbája azonnal elő fog bukkanni. Soha nem leszünk túl az ilyen vizsgákon. Istennek azonban van egy másik célja is a megpróbáltatások idején: Az Atya készíti a Fiú menyasszonyát, hogy az törekedjen feljebb és nagyobb hitre.

A menyasszony erősen ki lesz próbálva; a vőlegény iránti szerelme a tűzön keresztül fog átmenni. A vőlegényben lévő bizalmát tűz, árvíz és megpróbáltatások fogják kifinomítani. Ezek a vizsgák és megpróbáltatások nem szerelmének és odaadásának próbái, hanem inkább tovább finomítják meglévő szerelmét. Szeretném ezt megmagyarázni.

Hiszem, hogy sokan, akik olvassák ezt az írást, igazi keresztény követői Krisztusnak. Jézus életed szerelme és élő bizalmad virágzik. Igen, még többször lesz alkalom arra, hogy ez a bizalom vizsgálat alá kerüljön. Isten azonban valami mást is keres benned, valami többet. A menyasszony előkészítése azt követeli, hogy Isten egy természetfeletti munkát végezzen benned.

Ez a menyasszony-Jézus választott szeretettje- kell, hogy a vőlegény iránti vágygal legyen eltelve. Kell, hogy el legyen vonva minden más vágytól. Kell, hogy azzal az egy vágygal legyen eltelve, hogy örökre az Ő jelenlétében lehessen. Pál erre a vágyra utal amikor azt írja, "inkább szeretnék kiköltözni e testből és elköltözni az Úrhoz." (2 Korinthus 5: 8) "Mert nékem az élet Krisztus, és a meghalás nyereség." (Filippi 1: 21)

Ez nem valami megrögzött halál utáni vágy Pál részéről. Az Apostol egy teljes és hasznos életet élt, de mégis azt mondta, "Valami bennem az Úrral való együttlétre vágyakozik, hogy szemtől szembe állhassak vele. Hogy ilyesmit igényelhessem, Pálnak teljesen hátat kellett fordítania a világ vonzásának.

Most Isten a népe számára egy új világ teremtésén dolgozik; egy új mennyen és új földön, és ebben az új teremtésben lesz az Új Jeruzsálem; Krisztus menyasszonyának otthona. Ézsaiás látta ezt az új teremtést, amit Isten tervezett, és látomása kibeszélhetetlen volt. Isten a prófétán keresztül mondja, "Mert ímé, új egeket és új földet teremtek, és a régiéket ingyen sem említetteknek, még csak észbe sem jutnak Hanem örüljétek és örvendjétek azoknak mindörökké, amelyeket én teremtek; mert ímé, Jeruzsálemet vígassággá teremtem, és az ő népét örömmé." (Ézsaiás 65: 17-18.)

Isten egy hatalmas ígéretet ad itt Krisztus menyasszonyának, "Jelenlegi megpróbáltatásod közepén rögzítsd ezt az igazságot az elmédben; a jelen világ nem a te otthonod. Minden, amit látsz itt el fog múlni, - föld, hold, nap és csillagok. Egy új világot teremtek, ahol nem lesznek tüzek, árvizek, ördögök, megpróbáltatások vagy bajok."

Elfogadtátok ezt az üzenetet? A szenvedés el fog múlni. Ezért egyedül Krisztusra fordítsátok figyelmeteket és gondolatokat arra, hogy az örökkévalóságot vele fogjátok tölteni ebben az új világban. Őszerinte nem fogunk emlékezni erre a világra, amelyben fájdalommal és szomorúságban dolgozunk és kínlódunk. Még csak eszünkbe sem fog jutni! (lásd 65: 17)

Szeretteim, ez azt jelenti, hogy a megpróbáltatások, amiket most elviselünk, nem vizsgák, hanem inkább edzés, gyakorlat. Arra a világra készülünk, ahol nem lesz fájdalom többé, és az a föld új testekkel lesz népesítve. Pál azt írja, hogy a test, ami a földre van elásva, nem ugyanolyan, mint az, ami elő fog jönni a sírból. Teljesen új testet

fogunk kapni, Krisztus DNS-ével.

Ábrahám egy jó példa erre; ő teljesen a jövővilágra fókuszált. A biblia azt írja, "Hit által lakott az ígéret földjén, mint idegenben, sátorokban lakván Izsákkal és Jákobbal, ugyanazon ígéretnek örökös társaival. Mert várja vala az alapokkal bíró várost. Melynek építője és alkotója az Isten." (Zsidók. 11: 9-10)

Ábrahám hite átment a vizsgán, amikor fiát, Izsákot felajánlotta, mint áldozatot. Sőt, ez talán több volt, mint hitének a vizsgája, hiszen Ábrahám maga is el lett vonva ettől a világtól- ez egy tény, mert felajánlotta a fiát. Hitének nagyobb célja volt, mint amit csak

szemmel látott. Ő igazán ebben a világban élt, de nem ehhez a világhoz tartozott; tudatában volt, hogy állampolgársága egy másik világban van.

Fontold meg, amit a Zsidókhoz írt levél mond Jézusról: "szenedett a kapun kívül." (13: 12) Jézus szenvedett, mint egy kívül álló-a formális valláson kívül, az elfogadott társadalmon kívül. Krisztus szintén "kívül" volt abban az értelemben, hogy nem volt hely számára ezen a földön, "nincs hová fejét lehajtani". Mindent, amit Jézus tett, úgy tette, hogy közben mindig a mennyekre fordította tekintetét.

Mint Megváltónk, Ábrahám és atyánk is; "itt nincsen maradandó városunk, hanem a jövőt keressük." (13: 14) Ezen a földön élünk és dolgozunk, de idegenek vagyunk itt; igazi otthonunk az Új Jeruzsálem. És a Zsidókhoz írt levél sürget, "Menjünk ki, tehát Ő hozzá a táboron kívül, az Ő gyalázatát hordozván." (13: 13) Amíg mi is a táboron kívül leszünk- a világ vágyain kívül és az anyagiasságunk kívül- nem leszünk ott ahol a "vôlevény" van.

Kellemes otthonom van, és egy szép autóm, de állandóan ellene állok az anyagi dolgoknak, amelyek ellopják a szívem. A tény az, hogy lehet erős hitünk úgy, hogy közben mégse vágyódunk Krisztusra. "ha hitem van is, úgyannya, hogy hegyeket mozdíthatok ki helyükről, szeretet pedig nincsen bennem, semmi vagyok." (1 Korinthus 13: 2)

Szomorú, de amint körül nézek, azt látom, hogy győzelmes hittel rendelkező hívők sokasága nem vágyódik Jézussal lenni. Ehelyett a világ dolgaira vágyódnak és arra, hogy miként szerezhetik meg azokat. Úgy látom, hogy nincs szívükben szükség a mennyre fókuszálni, hogy elváljanak ettől a világtól. Az ilyeneknek ez az üzenet csak a "jó élet" félbeszakítását jelenti.

Köszönet Istennek, hogy csodálatos módon a "kapun kívül-re" sürget minket. Lényegében ezt mondja, "Ha Fiamnak foglak adni házastársul, akkor semmi másra ne vonzódjál ebben az életben; biztos akarok lenni abban, hogy semmi másra nem vágyódsz csak Krisztusra. Legizgalmasabb álmod, szíved legmélyebb vágya Jézussal való együtt léted legyen."

Szeretteim, ez a magyarázata annak, hogy olyan sok igazságos szent, akik hitben járnak, megpróbáltatásokban szenvednek. Csak gondold arra, Hogyan vezette ki Isten Izrael gyermekeit Egyiptomból? A szenvedés kemencéjébe helyezte őket, míg végre felsírtak, "Elég ebből! Nem akarok itt lenni többé." Aztán amikor Isten ezt mondta, "menj", akkor készen álltak, hogy átmenjenek az Ígéret Földjére.

Istenem segíts bennünket megszabadulni e korszaknak anyagi szellemétől és fordítsd minden vágyunkat az Új Jeruzsálem felé!

Ézsaiás megjövendölte, hogy az a világ, amit Isten teremt, dicsőítés helye lesz, ahol örömteli lakosok fognak élni.

"Örüljete és örvendjete azoknak mindörökké, melyeket teremtek; mert ímé, Jeruzsálemet vígassággá teremtem és az ő népét örömmé" (Ézsaiás 65: 18). A héber szó "teremt" ebben a versben azt jelenti, hogy valamit létrehoz. Érted, amit Ézsaiás mond? Isten nemcsak egy új világot teremt, hanem még egy speciális népet is. Egy olyan menyasszonyt hoz létre, aki nemcsak el lesz vonva ettől a világtól, hanem szenvedésein keresztül Isten dicsőítését tanulja meg.

Tény az, hogy jelen szenvedésünk egy iskola. És akármin megyünk keresztül, különösen a megpróbáltatásokon; Jézus dicsőítését tanuljuk. Mindez olyan mint egy gyakorlat a dicsőséges nap jövetelére. Mit jelent ez azoknak a keresztényeknek, akik ijedve és aggódva élnek? Hogyan tudnak azok, akik úgy élnek, mintha Isten halott lenne, átmenni a megpróbáltatásokon, aztán rögtön dicsőíteni Istent?

Nagyon fontos, hogy milyen módon reagálunk a jelen megpróbáltatásaira. Amikor Izrael nagy szenvedésen ment át, akkor a nép elvesztette reményét. Elhatározták, hogy egyszerűen nem bírják tovább a szenvedést és leültek a földre. Itt volt Isten népe "kôkemény" ígéretekkel rendelkezve, mégis mintegy bilincssel a nyakukon ültek le.

Ugyanígy némely keresztény hívô ezen a ponton feladja a harcot. Nem hagyják el hitüket, de nem követik Jézust teljes szívvel. Azt mondják, "Nem bírom ki az ilyen életet. Minél közelebb kerülök Jézushoz, annál többet szenvedek." Csodálkoznak, hogy miként mondhatta Pál, "Most örülök ti érettetek való szenvedéseimnek." (Kolossé 1: 24)

Pál pontosan azért mondhatta ezt, mert amikor elragadtatott a mennyekbe, látta a dicsôséget, ami ránk vár. Az ott látottak tették képessé ôt dicsôíteni Istent és elfogadni a szenvedéseket és megpróbáltatásokat ebben a világban. Elhatározta, hogy szívében örömmel fog halleluját énekelni akármilyen helyzetben is lesz, készülôdésükkel az új világ jövetelére.

"ha ugyan vele együtt szenvedünk, hogy vele együtt is dicsôüljünk meg. Mert azt tartom, hogy amiket most szenvedünk, nem hasonlíthatók ahhoz a dicsôséghez, mely nekünk megjelentetik." (Rómaiak 8: 17-18) A dicsôség fénye amely ôt várta, összehasonlíthatatlan volt megpróbáltatásaival.

Ugyanígy, el akarja fordítani a mi szemünket is a jelen szenvedéseitôl, hogy arra figyeljünk, ami jön és meg fog mindent változtatni. Csak egy perc elteltével az új otthonunkban, már nem is fogunk emlékezni a múltra, Pál tulajdonképpen ezt mondja. Arra készítet bennünket, hogy most kezdjük dicsôíteni Jézust, örvendezve azon, ami vár ránk. "Annak okáért Ô általa vigyünk dicséretnek áldozatát mindenkor Isten elé, azaz az Ô nevére vallást tevô ajkaknak gyümölcsét" (Zsidókhöz 13: 15)

Akiket Isten választott "megtisztított, nem úgy, mint az ezüstöt; megpróbált a nyomor kemencéjében." (Ézsaiás 48: 10).

Ézsaiás azoknak ajánlotta az Új világ látomását, akik éppen csak átmentek az ellenség pusztító munkájától való szenvedésen. Szédültek a megpróbáltatásoktól, félelemmel és fáradtsággal voltak eltelve. Úgy érezték, hogy Isten elhagyta ôket és féltek a jövôtôl. Mi volt Isten üzenete? Ugyanaz, amit ma is küld népének:

"Serkenjete fel, nincs vége mindennek, ahogy hiszitek. Az Úr a ti erôsségeitek, még mindig veletek van. Rázzátok ki magatokat a porból, az elvesztett kedvetektôl, Úljete a mennyei helyeken, amint azt megígértem. Nem vesztettétek el igazságosságotokat, öltsetek fel a köntösöket. Rázzátok fel magatokat, beszéljete magatokhoz, tanítsátok magatokat. Mondjátok meg a testnek és az ördögnek, hogy mindezek felett diadalmaskodunk, az által, aki minket szeretett." (Ézsaiás 52: 1-3).

Gondoljatek a három héber fiatal gyerekre, akiket Nabukodonozor király tüzes kemencébe hajított. Hitük miatt vetették ôket a kemencébe. Az Úr valami mást akart elérni. Az istentelen babiloniak nem voltak a fiatal gyerekek imái vagy prédikálásuk befolyása alatt. Nem voltak meghatva bölcsességük és tudásuk vagy szent életük által. Nem, de amikor benéztek a kemencébe látták a három gyereket örömteljesen dicsôíteni Istent a legnehezebb megpróbáltatásuk alatt.

Jézus jelent meg abban a kemencében és hiszem, hogy elsô szava a gyerekekhez a kemencében az volt, "Barátaim, keljete fel, mert bilincsetek leesett. Lásson ez a pogány kormány és istentelen nép titeket dicsôíteni Istent a megpróbáltatás órájában."

Ezt tették a gyerekek, és az írások azt mondják, hogy Nabukodonozor megdöbbsent a látványon. Gyorsan felkelt ezt kiáltva, "Mi történik itt? Nem három ember volt bevetve a kemencébe? Most pedig négyet látok kioldott bilincsekkel! Nézzétek, énekelnek és dicsôítik a negyedik embert."

Ez lesz az eredmény amikor megpróbáltatásunk dicsôítést fog hozni. Hát miként reagáltál megpróbáltatásod idején? Iszol a félelem csészéjébôl, gyöngének érzed magad, erô nélkül, hogy ellenálljál az ellenségnek? Itt az idô, hogy lerázzad a nehéz bilincseket és emelj fel szent kezeket, hogy Megváltodat dicsôítsd! Szabad vagy, akármilyen bajokon is mész át, légy örömmel telve, mert a negyedik ember veled van a kemencében. Krisztus megjelenik megpróbáltatásodban és a tűz el fogja égetni a köteleket amik megkötözték téged.

Nagyon valószínű, hogy nem csupán próbán mész át, hanem inkább oktatáson!

Dicsôség az Ô Szent Nevének!

[Download PDF](#) [1]

Links

[1] <http://worldchallenge.org/printpdf/1543/>